

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XX. De iis, quae Felix ad Zenonem, & Zeno ad Felicem scripsit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

factorum canonum præscriptum, Felix Vitalem ac Misenum Episcopos ad Zenonem misit, poscens ut Chalcedonen- sis Synodus firmaretur, & Petrus tan- quam hæreticus expelleretur: utque Acacius Romanus mitteretur, rationem redditurus eorum, quæ Joannes cujus to- ties mentionem fecimus, ei objiciebat.

CAP. XIX.

De Cyrillo Præposito monasterii Acanitensium, quomodo Romanus ad Felicem quosdam dire- xerit, incitans illum ut ea, quæ adversus fi- dem commissa erant, ulcisceretur.

Sed priusquam isti ad urbem regiam venissent, Cyrillus Acanitensium monachorum Præpositus, quosdam cum litteris ad Felicem misit, de ejus cunctatione conquerens, cum tam gra- via adversus rectam fidem committe- rentur. Felix itaque ad Misenum & collegas ejus scripsit, ne quidquam a- gerent, priusquam cum Cyrillo essent collocuti, & ab eo quid agendum esset, didicissent.

CAP. XX.

De iis, quæ Felix ad Zenonem, & Zeno ad Felicem scripsit.

Scripsit etiam Felix alias ad eosdem communitorias. Litteras quoque dedit ad Zenonem, quibus eum com- monebat, tum de Chalcedonenſi Syno- do, tum de persecutione, quæ in Afri- ca excitata fuerat ab Hunerico. Scri- psit item ad Acacium. Imperator autem Zeno rescripsit Felici, frustra illum perturbatum esse verbis Joannis, quippe qui olim quidem jurasset se A- lexandrinam sedem nullo unquam modo ambiturum esse: postea verò neglecto jurejurando, nullum non sa- crilegii genus admisisset. Petrum portò non absque diligenti examine promotum fuisse: quippe qui propria manu subscripsisset, amplecti se fidem trecentorum atque octodecim sancto- rum Patrum, qui Nicæani olim conve- nerunt: quam fidem Chalcedonenſis quoque Synodus comprobavit. Ver- ba epistolæ Zenonis hæc sunt: Pro- certo habere debes, & pietatem no- stram, & supra memoratum sanctif- simum Petrum, & universas sacro- sanctas Ecclesias, sanctissimum Chalcedonente Concilium amplecti atque venerari, quod cum fide Con- cilio Nicæni prorsus consentit. In

Ζήνωνα βίβαλιον καὶ μισῶν ἐπίσκοποι, ἐπὶ τὴν ἐν καλχηδόνι συνόδον κρείων, ἀπελθόντων δὴναί τε τὸν πέτρον ὡς αἰρετικόν, καὶ ἀκακίαν πεμφθῆναι πρὸς τὸν φίλωνα, ὡς ἐν ἰουδαίᾳ, ἔπολλάκις ἐμνήσθημεν ἐνάγοι, τὰς δὲ βίβλους παρέξοντα.

Κεφ. ιθ'.

Πεὶ κύριλλου ἡγουμένου τῆς ἀκοιμητῶν, ἔπεμψε μιν ἀπίσειν πρὸς φίλωνα τινὰς, ἐνάγον ἀντὶ τῆς ἐκδιηροῦ τῆς μαρμαίνων κατὰ τῆς πίστεως.

Πρὶν ἢ ὅτε τοῖς φθῆναι τῷ βασιλεῶν κρείων ὁ τῶν ἀκοιμητῶν καλχηδωνῶν ἡγούμενος, σέλλῃ πρὸς φίλωνα, καὶ μεμφομένῳ τῷ βραδύτητα, τηλασιγῶν καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀμαξίνοματων, καὶ γράφει φίληξ τοῖς ὡς ἐμίσῶν, μηδὲν περὶ ξαι πρὶν τῷ κύριλλῳ συμβύχοιεν, καὶ παρ' αὐτῶν τὸ πρᾶξιόν μαθοῖεν.

Κεφ. κ'.

Πεὶ ἀνέγραψε φίληξ πρὸς ζήωνα, καὶ αὐτὸν πάλιν πρὸς φίλωνα.

Γεγόνασι πρὸς αὐτὸς καὶ ἕτερα πρὸς τὸν φίληξ ὑπομνητικά, καὶ πρὸς τὸν ζήωνα γράμματα ὡς ἐπὶ τῆς ἐν καλχηδόνι συνόδῳ, καὶ τῆς ἐν ἀφελκῇ διωγμῶ τῶν κατὰ ὀνόμαζον. ἐπέσειε δὲ καὶ πρὸς ἀκακίαν πρὸς ὃν ὁ ζήνων ἀνέγραψε, μάλιστα τὸν ἰουδαῖον αὐτὸν διαταραξάμενος, διομοσάμενος μηδαμὴ μηδαμῶς παρῆναι διὰ τῶν ἑρῶν τῆς ἀλεξανδρέων, παραδάντα δὲ, καὶ τὰ ὡμοσμένα ἀλογήσαντα, πάσαι ἱεροσυλίαν ἐργάσασθαι, καὶ πᾶσι δὲ μὴ ἀβασανίστως περχειρῆσθαι, ἀλλ' αὐτοχειρῆ ὑπογράψαντα δέχεσθαι τῶν πατρῶν τῶν τετρακοσίων δεκαοκτῶ ἀγίων πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ συνεληλυθότων, ἢ τῶν καὶ ἐν καλχηδόνι ἀγία συνόδῳ κει- λέθησε, καὶ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ ῥήμα- τῶν. ὁφείλει ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τῶν ἡμετέραν δισέβειαν, καὶ τὸν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν πᾶσιν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τῶν ἡμετέραν δισέβειαν, καὶ τὸν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν πᾶσιν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τῶν ἡμετέραν δισέβειαν, καὶ τὸν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν πᾶσιν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τῶν ἡμετέραν δισέβειαν, καὶ τὸν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν πᾶσιν ἀσφαλῶς ἔχειν.

ροι) τοῖς τε πεπραγμένοις ἐπιστολαῖς καὶ
 τε κυρίλλου ἔλαχθῆναι, καὶ ἐτέρων δεξι-
 μανδριῶν τῆς βασιλείου, καὶ καὶ ἐπισκο-
 πων καὶ κληρικῶν Ἐγυπτιακῆ κλίμα-
 τος Φίλωνα, καὶ πέτρους, ὡς αἰρετικῆ καὶ τῆς
 κοινῶν ἐν τῶν αὐτῶν. οἱ καὶ διήλεγξαν οἱ ἐκ τῆς
 κοινῆς τῶν ἀκοιμητῶν ἀφίγυμροι περὶ Φί-
 λωνα, τὰς καὶ μισῶν, ὡς μέχρι τῆς ἀν-
 τῶν παρεσίας τῆς ἀνά τὸ βίβανιον, ἐν πα-
 ραύτω πέτρους ἐν ταῖς ἰσραῖς δέλτοις ἀνε-
 γνώσκοντο, καὶ ἐξ ἐκείνης ἕως νῦν ἀναφαν-
 δόν καὶ ἕως τὰς καὶ μισῶν κοινῶσαι
 καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἢ τῶν αἰγυπτίων, τὰ ἀντὶ
 καὶ πέτρους ἐλεγχῆ καὶ ὡς ἰωάννης μὲν ὀρ-
 θόδοξον ἦν, ἐν θέσμως κεχειροβότο πέ-
 τρου ἢ ὑπὸ δύο καὶ μόνων ἐπισκόπων πα-
 ραπλησίων ἀπὸ τῶν κακοδόξων ἐχειροβο-
 μηθῆ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν φυγῶν ἰωάννης,
 πάσης αἰκίας ἰδέα καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἐπη-
 νέχθη ταῦτα τε πάντα γινώσκων τὸν ἀκά-
 κιον δι' ἐνίων ἀπὸ τῶν βασιλέως ἀφίγυ-
 μῶν, καὶ συνεργῶν ἐν τῶσιν διερεῖν πέτρους
 τὸν ἀκάκιον.

A iisdem actis leguntur epistolæ, tum Cy-
 rilli supra memorati, & aliorum Archi-
 mandritarum urbis regię, tum Episco-
 porum & Clericorum Ægyptiacæ Di-
 œcesis, ad Felicem scriptæ, de Petro
 tanquam hæretico & de iis, qui Petro
 comunicabant. Porro monachi Acæ-
 mitensis monasterii, cum ad Felicem
 venissent, Misenum ac Vitalem accu-
 sarunt, quod ante adventum quidem il-
 lorum in urbem regiam, Petri nomen
 in sacris diptychis occultè recitaretur:
 exinde verò publicè recitari cœpisset:
 atque ita Misenus ac Vitalis ei commu-
 nicassent. Ægyptii verò in suis litteris
 B tum ista, quæ dixi, de Petro referebant:
 tum quod Johannes quidem, qui erat
 Orthodoxus, legitime ordinatus fuis-
 set: Petrus autem à duobus solum Epi-
 scopis, eandem cum illo hæresin profi-
 tentibus, creatus esset: & quod post Jo-
 annis fugam, omni suppliciorum gene-
 re vexati fuissent Orthodoxi. Atque
 hæc omnia Acacium didicisse per quos-
 dam, qui ab urbe Alexandria Con-
 stantinopolim venissent Denique eun-
 dem Acacium, Petri administrum at-
 que adiutorem in omnibus depre-
 hendi.

Κεφ. κα΄.

Ὡς συμμῶνης μοναχὸς καὶ ἀκοιμητῶν, εἰς ἔμμεν κατ-
 ελθὼν, τὴν ἐν κωνσταντινουπόλει ἀποσταλτὰς ἐπι-
 σκόπου καὶ ῥωμαίων διήλιξε κοινῶσαι τὰς
 αἰρετικοῖς, καὶ ὡς αὐτοὶ τε καὶ οἱ κοινῶσαι τὴν
 τῆς παρα ῥωμαίων καθρέψαν.

Ἐπιβίβησε ἢ ταῦτα συμμῶνης μοναχὸς
 τῶν ἀκοιμητῶν ὁ καὶ κυρίλλου σαλεύς
 διήλεγξε γὰρ τὰς καὶ μισῶν καὶ βίβανιον
 κοινῶσαι τὰς αἰρετικοῖς, διαρρήδην
 ἐμφωνηθέντων τῶν ὀνόματων πέτρους ἐν τοῖς
 ἰεροῖς διπύχοις, καὶ ταῦτα ὑπαχθῆναι
 πολλὰς τῶν ἀπλησίων ὑπὸ τῶν αἰρετι-
 κῶν, λεγόντων δεχθῆναι τὸν πέτρου καὶ
 περὶ τῆς ῥώμης θρόνου καὶ περὶ πύσεις
 ἢ διαφορὰς ἐλεγχῆ ὁ συμμῶνης, μὴ ἀμαχέως
 τὰς καὶ μισῶν ἐντυχῶν ὀρθοδόξῳ τινί, ἢ
 γεαμματῶν ἀπόδοσιν ποιήσασθαι, ἢ τι τῶν
 τοιμομένων κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκεί-
 νῳ παρήχθη καὶ σιλβανὸς πρεσβύτε-
 ρος, συνῶν μισῶν καὶ βίβανιῳ ἀνά τῶν
 κωνσταντίνου, ὅς τῶν τῶν μοναχῶν φωνῶν
 ἐπεβέβαιωσεν ἀνεγνώθη καὶ ἀνακίς ἐπι-
 στολὴ περὶ συμπλήκων, λέγουσα πάλαι

C
 CAP. XXI.
 Quomodo Symeones monachus Acamitenfis,
 Romam veniens, Legatus Ecclesie Rom. qui
 Constantinopolim venerant, coarguit quod
 cum hæreticis communicassent: & quomo-
 do legati & omnes communicatores Petri, à
 Romanis depositi sint.

A Uxit ista non mediocriter Syme-
 ones monachus Acæmitensis,
 Romam à Cyrillo missus. Hic enim
 Misenum ac Vitalem coarguit, quod
 hæreticis communicassent, Petri no-
 mine in sacris diptychis publicè recita-
 to: atque ita multos ex simplicioribus
 D in fraudem inductos esse ab hæreticis,
 cum dicerent Petrum à Romana etiam
 sede susceptum esse in communionem.
 Adjecit etiam Symeones, Misenum ac
 Vitalem cum variæ quæstiones propo-
 sitæ essent, noluisse unquam colloqui
 cum ullo Orthodoxorum, aut litteras e-
 is tradere, nec quidquam eorum, quæ
 contrarèctam fidem tentabantur, ex-
 aminare. Inductus est etiam Sylva-
 nus presbyter, qui unà cum Miseno
 ac Vitale versatus fuerat Constanti-
 nopoli, qui monachorum dicta suo
 testimonio confirmavit. Lecta est præ-
 terea Acacii ad Simplicium epistola,